

வள்ளுவரும் சர்வக்ஞரும்: நட்புச்சிந்தனைகள்

சே.முனியசாமி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
இந்திய மொழிகள் & ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சாவூர்
தமிழ்நாடு
இந்தியா
9786089440
muniyasethu@gmail.com

1.0 முன்னுரை

மனித உறவில் வாழ்கின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கடப்பாடு உண்டு. தாய்க்குப் பிள்ளையைப் பெற்றெடுப்பது; தந்தைக்குப் பொருளீட்டச் செல்வதும், பிள்ளைகளைச் சான்றோர்களாக்குவதும் ஆகும். இவை சமுதாயத்தில் நடக்கும் என்றும் மாறாத இயல்புகள். அதனைப் போல் நட்புக்கும் சில கடப்பாடு உண்டு . அது நட்பு உடையவர்களை நன்னெறிப்படுத்துவதும், உயர்வடையச் செய்வதும் ஆகும். ஞாயிறு எவ்வாறு இயல்பாக தோன்றுகின்றதோ அதுபோல நட்பினைப் பெறுவதற்கு யாரும் அடையாளம் காட்டத் தேவையில்லை. இயல்பாக மனத்தால் அறியக்கூடிய ஓர் உன்னத உறவே நட்பு. நட்பிற்கு இணையாக நட்பே கருதப்படுகிறது. அந்நட்புக் குறித்துத் தமிழில் வள்ளுவரும், கன்னடத்தில் சர்வக்ஞரும் எடுத்தியம்பியுள்ளனர். திருக்குறளிலும் சர்வக்ஞர் உரைப்பாவினும்(மொழிபெயர்ப்பு) அமைந்த நட்புச் சிந்தனைக் குறித்து விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

2.0 வள்ளுவரும் சர்வக்ஞரும்

தமிழ் இலக்கியங்களில் பழமையான நூலாகவும், சிறந்த அறநூலாகவும் பேசப்படும் நூல் திருக்குறள். இஃது உலகப்பொதுமறையாகவும், சமுதாயத்திற்குத் தேவையான அறக்கருத்துகளை எடுத்துக்காட்டும் கண்ணாடியாகவும் திகழ்கின்றது. வள்ளுவரின் சமூகச் சிந்தனை 133 அதிகாரங்களில் 1330 குறட்பாக்களுள் அமைந்துள்ளது. அச்சிந்தனைகளைச் சமகால மக்கள்

அறியும் வண்ணமும்; பின்னைய காலத்தவரும் அறிந்து ஒழுக வேண்டும் எனும் எண்ணத்திலும் எழுதியுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. இவருடைய கருத்துகளை ஏற்று அனைவரும் நல்வழியில் நடக்கின்றனரா எனில் அவ்வாறில்லை.

அனைவரும் தாம் கூறிய கருத்துகளை ஏற்று நல்வழியில் நடக்க வேண்டும் எனும் எண்ணத்தில் அவர் எழுதவில்லை. தம் கருத்துகள் ஒருவருக்காவது சென்று சேர வேண்டும் என்பது அவருடைய எண்ணமாக / கருத்தாக இருந்திருக்க வேண்டும். அதனாலேயே வேதாகம நூல்களுக்கு இல்லாத சிறப்பு திருக்குறளுக்குக் கிடைத்துள்ளது.

திருக்குறள் மூன்று பால்களால் அமைந்துள்ளது. பொருட்பாவின் அங்கவியல் முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றுள் நட்பைக் குறித்து வரும் அதிகாரங்களாவன: நட்பு, நட்பாராய்தல், பழமை, தீ நட்பு, கூடா நட்பு என்பன.

தமிழ்மொழியில் திருக்குறளைப் போன்று கன்னட மொழியில் 'சர்வக்ஞர் வசனகளு' எனும் நூல் அறக்கருத்துகளை எடுத்துரைக்கின்றது. கர்நாடக மண்ணில் புகழ்வாய்ந்த கவிஞராகச் சர்வக்ஞர் சிறந்து விளங்கியுள்ளார். இவர் எழுதிய பாடல்கள் இரண்டாயிரத்து நூறு எனச் சிலர் எண்ணுவர். ஆயின் ஆயிரம் பாடல்களே இவரால் இயற்றப்பட்டன என்பதும், மீதமுள்ள பாடல்கள் இடைச்செருகல்கள் என்பதும் மற்றொரு கருத்தாக நிலவுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் வாழ்ந்த கால கட்டத்தில் பிற கவிஞர்கள் பொருள் குவிக்கவும், அன்றாடச் சுக வாழ்விற்காகவும், புகழுக்காகவும் அரசவையில் இடம்பெற்று இருந்தனர். ஆனால், சர்வக்ஞருக்கு இவ்வாசை இருந்ததில்லை. இலக்கிய உலகிலும் தனக்கு ஓர் இடம் தேடிக் கொள்ளவும் விரும்பவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட தார்மீகக் கோட்பாட்டையும், தத்துவக் கருத்துகளையும் வகுத்து அளிப்பது இவருடைய நோக்கமாக இருந்ததில்லை. இச்சிறப்பு மிக்க அக்கவிஞர் பாமர மக்கள் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் தம் பாடல்களை நாட்டுப்புறக் கவிதை நடையில் பின்பற்றுகிறார்.

இவர் உலகியல் கோட்பாடு, அறக்கோட்பாடு, ஆன்மிகக் கோட்பாடு என்ற அடிப்படையில் பகுத்து விளக்கியுள்ளார். பகுக்கப்பட்டவற்றை முப்பத்து நான்கு துணைப்பிரிவுகளின் கீழ் வரிசைப்படுத்தியுள்ளார். இத்துணைப் பிரிவிற்குப் 'பத்தி' என்பது பெயர். இதன் பொருள், பலரும் நடந்து தடமாக நிலைத்திருக்கும் பாதை என்பதாகும். இப்பாடல்களைப் படிப்பவர்கள் தம்முடைய வாழ்க்கையோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடைய ஏதேனும் ஒன்றை இவை பேசுவதாகவும், தாம் விரும்பிய ஒன்றைத் தமக்கு உணர்த்துவதாகவும் அமைகிறது என்று 'சர்வக்ஞர் உரைப்பா' எனும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நட்பு பற்றி, நல்லோர் தீயோர் நட்பு, சான்றோர் வாழுமிடமே புனிதம், மேலோர் நட்பு, உயர்ந்தோரை விட்டகல்க, கீழோர் நட்பு வேண்டற்க, நட்பைப் பொறுத்தே அறிவு, கீழோரின் தன்மை, உயர்ந்தோரின் பொலிவு, நல்லோர் தீயோர் கூட்டம், துட்டனைக் கண்டால் தூர விலகு, தீயோர் நட்பு வேண்டற்க, உணர்ந்தோர் நட்பே சிறப்பாம். உயர்ந்தோரின் பொலிவு ஆகிய பதினான்கு தலைப்புகளில் இறையடியான (மொ.ஆ) பகுத்துத் தருகிறார்.

3.0 வள்ளுவர், சர்வக்ரூர் நட்புக் கருத்தியல்கள் ஒப்பீட்டுப் பார்வை

மனித உயிரினம் தோன்றிய காலந்தொட்டே நட்புறவு வளர்ந்து வந்திருக்கக் கூடும். நட்புக்கான இலக்கணத்தைப் பகுத்து வளர்க்கக்கூடிய முயற்சியை முதன் முதல் மேற்கொண்டவர் திருவள்ளுவர் எனலாம். ஏனெனில், அதற்கு முந்திய படைப்புகளில் நட்புச்சிந்தனைகள் இல்லாமல் இல்லை; இருந்தது. அது வாழ்வியல் காதல் போல்வன வரும் கருத்துகளுடன் ஒன்றிக் காணப்படுகிறது.

வள்ளுவர் நட்பைச் சிறந்த நட்பு என்கிறார். நட்பு என்பது அறிமுகமாகும் போதே தோன்றுவது ஒருமுறை. சிற்சில ஊடல்களுக்குப் பின்னும் வருவதும் மற்றொரு முறை. முன்னது ஆராயாத நட்பு. பின்னது ஆராய்ந்த நட்பு. இவ்வாராய்ந்த நட்பையே சிறந்த நட்பென வள்ளுவர் கருதுகிறார் போலும்.

நவிரொறு நூனயம் போலும் பயிரொறும்

பண்புடை யாளர் தொடர்பு

– குறள் 783

இக்குறட்பாவால் நல்ல நூல்களைக் கற்கும் / பயிலும் தோறும் சிறந்த அறிவு வெளிப்படும். அதுபோன்று பழகப் பழகவே பண்புடையாளர் தொடர்பு நெருக்கமாகும். பின்பு சிறந்த நட்பாகவும் மலரும் என்பது வள்ளுவர் கருத்து. இதுபோல் இன்னும் பல கருத்துகள் இடம்பெறுகின்றன. இந்நட்பு இதுவரை அறியப்படாத பழக்கப்படாத வேறு எவருக்கோ கூறியதாகத் தெரியவில்லை. இதனை ஆழ்வாசிப்புக்கு உட்படுத்தினால் ஓர் உண்மை புலப்படும். அது தாய்-தந்தை நட்பு, தந்தை-மகன்/மகள் நட்பு, அக்காள்-தமக்கை நட்பு என விரிந்து செல்வதைக் காணலாம். ஏன் 'நூல் நயம் போலும்' எனக்கூற வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டால் அதன் உண்மைக் கருத்தியல் புலப்படும். பால் நீருடன் கலந்திருப்பது போல், இவ்வுலகில் நல்லோரும் தீயோரும் கலந்தே காணப்படுகின்றனர். அறத்தையும், அரசனையும் கூறிய பின் மூன்றாம் நிலையாக நட்பினைக் குறித்துச் சர்வக்ரூர் பேசுகிறார். சான்றோர், வாய்மையுள்ளோர் இவர்களின் நட்பு சிறப்பாக அமையும் என்கிறார்.

பழகக்கூடிய நண்பரின் அறிவைப் பொறுத்தே நட்பு அமையும் எனும் இவரின் கருத்தாடல் உண்மைத் தத்துவத்தை எடுத்துரைக்கிறது. பழகும் நண்பன் குற்றமுடையோனாக இருப்பின் வாழ்க்கை சிறப்பாய் அமையாது; துன்பத்தைச் சேர்க்கும் எனக் கருதுகின்றார் போலும்,

நவிலும் சான்றோர் வாழ்மிடமே புனிதமாம் – சர்வ. 418

வாய்மையோர் நட்பு சர்க்கரை விரவிய நெய்யாம் – சர்வ. 419

இக்குறளடிகளில் சான்றோர்/ வாய்மையுடையோர் வாழ்மிடமே புனிதம். புனிதமான இடத்திற்குச் சென்றால் மணம் வீசும். இனிப்பாகவும் அமையும் என்பது சர்வக்ஞர் கருத்து. இதுபோல், அறிவுடையோர், உயர்ந்தோர் போன்றவரின் நட்பு சிறப்பாக அமையும் எனக் கருத்துகள் இடம்பெறுகின்றன.

3.1. எடுத்துக்காட்டும் பாங்கு

மக்களுக்காக எழுதப்பட்ட இவ்வற நூல்கள் மக்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்வதற்கு அவர்கள் அன்றாட வாழ்வில் காணும் உயிருள்ள, உயிரற்ற பொருள்களை வைத்துப்பாடும் முறை வள்ளுவரிடமும் சர்வக்ஞரிடத்தும் காணலாகின்றது. அதனைக் கீழ்வரும் அட்டவணைப் புலப்படுத்தும்.

கருவிகள்	வள்ளுவர்	சர்வக்ஞர்
உயிருள்ளவை	–	தவளை, மீன்கள், ஓணான்
உயிரற்றவை	பிறைமதி, நூனயம்	நீர், நெய், சர்க்கரை, வேலி

மேற்கூறிய அட்டவணையில், சர்வக்ஞர் மக்கள் பயன்பாட்டில் உள்ள பொருள்களைக் கையாளுகின்றனர். வள்ளுவர் தேவையான இடங்களில் மட்டுமே சான்றுகள் தருகின்றார். இவ்விருவருக்கும் எடுத்துக்காட்டி விளக்கும் பாங்கு காணப்படுகின்றது என்பது ஒருமித்த சிந்தனை எனலாம்.

3.2 சான்றோரும் சான்றோரல்லாதோரும்

3.2.1. கற்றோரை உயர்த்துதல்

இவ்விரு கவிஞர்கள் தம் பாக்களில் கற்றவர்களை உயர்த்திப் பேசுகின்றனர். கல்வியறிவு பெற்றவனுக்கு இயல்பாகவே நற்குணமும், நற்பண்பும் அடைந்து விடுவர் என்பர்.

நிறைநீர் நீரவர் கேண்மை பிறைமதி – குறள் 782

பண்புடையாளர் தொடர்பு – குறள் 783

சான்றோர் – சர்வ. 418

வாய்மையோர் – சர்வ. 419

மேற்கூறிய அடிகளில் நீரவர், பண்புடையாளர், சான்றோர், வாய்மையுடையோர் எனும் பதங்கள் கற்றறிந்தவரைக் குறிக்கின்றன. கற்றவரை உயர்த்தினை நோக்காகவே இருவரும் கையாண்டுள்ளனர்.

3.2.2. கல்லாதவரைத் தாழ்த்துதல்

கற்றவர்களை ஏத்திய இவ்விருவரும் கல்லாதவர்களைக் கீழ்நிலையாகக் கருதுகின்றனர். கல்லாதவரை விலங்கொடு ஒப்பிட்டுள்ளனர்.

பின்னீர் பேதையார் நட்பு – குறள் 782

வாய்மையிலார் நட்பு வேலியின் ஒணானுக்கு

ஒப்பாம் காண் சர்வக்ஞர் – சர்வ. 419

‘பேதையார்’, ‘வாய்மையிலார்’ ஆகிய சொற்கள் கல்லாதவரையே குறிக்கின்றன.

4.0. முடிவுரை

வள்ளுவர் மற்றும் சர்வக்ஞர் தமிழ் மற்றும் கன்னட மொழியில் அமைந்த நட்புச் சிந்தனையை ஆராயும்போது இருவரும் வெவ்வேறு நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்திருந்தாலும் இருவரின் பாவினும்

மொழி வேறுபடுகின்றதே தவிர கூற வந்த கருத்து மையப்படுத்தப்படுகின்றது. இருவருமே மக்களோடு ஒன்றிப் பின்னிப் பிணைந்து அனுபவங்களை ஏற்றே பாக்களை இயற்றியுள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. கௌமாரீஸ்வரி.S (ப.ஆ), 2002, திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
2. புலியூர்க்கேசிகள் (ப.ஆ), 2010, திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.
3. இராமலிங்கன் (உ.ஆ), திருக்குறள் (பிறத்தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை)
4. இறையடியான் (மொ.ஆ), 2001, சர்வக்ஞர் உரைப்பா, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
5. எல். பசவராஜு, 2012 , சர்வஜ்னா வசனகளு, கீதா புக் ஹவுஸ், கே.ஆர் சர்க்கில், மைசூர்.